

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Multitudine prolis puniti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Her, quām Onan mollitiei & retractus peccato grauissime, contra naturam generationis, finemque matrimonij, deliquisse; remque, vt scriptura ait, *detestabilem fecisse*; quam, quia factum perdit, Hebrei solent cum homicidio comparare. Quam sceleris enormitatem, quia multi coniugum, ob inopiam, liberos euitantium, non satis agnoscent, meritò Confessarij pœnitentibus debent inculcare. Ob hoc crimen Her *occisus est*. Ob hoc flagitium Onam *percutiit Dominus*. Vtique per Angelum malum, quemadmodum per Asmodæum, libidinosos Saræ maritos. Nec sanè vulgari morte sublati sunt, sed, vt Abu-^{Tob. 3.7.} lensis animaduerit, terribili plaga, quæ ab irato Deo venisse, palam notaretur. Quod si, illo tam rudi adhuc sæculo contigit, quæ pœna manebit eos, qui crimen istud, post tam claram Euangeliū lucem, & tam seueram D. Pauli dicentis: *neque molles regnum Dei posidebunt, sententiam, toties iterant?* Heu quantum, hoc scelere, & mundum inquinari, & irritari Deum, vidit, & testata est S. Christina mirabilis? quām paucos ex hoc coeno emergere, qui diuini in eo hæseriat, alij experti sunt? Quantum denique, in æternis flammis, tormentorum isti sibi delicatores thesaurizant? Si hos tales nascituros videat Mundi Gubernator, an non rectè velit potius coniuges steriles esse, quām talium liberorum parentes? quibus vtique melius est non nasci, quām nasci naturæ eversores, homines mastigeos, inferni titiones.

Denique vt, diuersis modis, punire mortales Deum posse intelligamus, punit is alios sterilitate, alios ipsa multitudine, liberorum. Hinc, vt sape audimus, diuites abundare opibus, sed carere gnatis; ita multos scimus, qui iphi non habent, quod rodant, & tamen, totos numerant greges filiorum, vxore, singulis annis censum dante. Nimirum vult illos Numen, hac ipsa comedentium copia excitare ad laborem. Non raro, etiam temere de alijs cogitantes sic plectit, vt ipsi habeant, quod in alijs vel vituperio, vel sarcasmo dignum esse, censuerunt. Neque enim inuitæ risus ebulliunt, aut incogitanti excidit calumnia illi dominæ, quæ pœna talionis punita nobilissimæ Welforum, prosapia nomen fecit. Irmentridis Isenbardi Comitis Altorfi Philipp. Ca-
merar. Cœsor.

XIV.

tut. 2. horar.
subcessuar.
c. 66. ex Rei-
neri Reinecc-
eij historia,
de prosapia
VVelforum.

vxor, fæminam quandam vidit, quæ tergeminos pepererat: eam non solùm adulterij insimulare ausa fuit, quod fieri posse negaret, ut ex uno viro tot simul liberi conciperentur, sed in super-vr culeo insueretur, & in profluente submergeretur, apud maritum, temerario ausu, accusavit. Vna opera & hanc punxit, & illam defendit innocentium Protector Deus. Vix annus ierat, cum & ipsa Irmentrudis vterum gessit, maritoque absente, liberos omnino duodecim enixa est, mares omnes, sed corporibus perpusillis. Quamobrem suo ore damnata, & adulterij infamiam, & pœnam talionis meruit. Verita igitur, ne maritus redux, eodem argumento similique in illam sententia vteretur, eamque in præterfluentem projici juberet, mandauit ancillæ, ut recens natis vndecim clam in propinquum rium enecandi iactarentur; vnicoretento, quem ipsa educare. Noluit innocentes perire Deus, noluitque feminam temeritatis ream palam facere. Itaque Isenbardus altiunde domum rediens, in illam ipsam mulierculam incidit, quæ mergendos infantes baiulauit. Quæsiuit, quid in pollubro ferret? Respondit illa expedito mendacio, catulos se ferre degeneres, quos a riuo Schercij vellet suffocare. Iussit eos Comes retegi inspicendos, & tergiuersante muliere, cupilitate videndi magis incensus, imperiosius jussit, frustraque refragante illa, operculum detrxxit, reperitque, pro catulis, infantes vndecim. Adhibuit igitur grauissimus minis edoctus, quid coniugi suæ accidisset, omnes seruari, & clam vxore educari jussit. Hos postea pubescentes, vna cum filio, quem mater domi eduxerat, vocato vxori stitit: quæ, cognita lineamentorum similitudine, & stimulante conscientia, rem totam, vti acciderat, confessa, veniamque deprecata est. In huius rei memoriam illustris Welforum familia nomen sortita est. Maluisset vtique hæc domina minùs esse facunda, quæ, anno priore, nimis facunda fuit, verbo per jugulum reddituro.

XV.

Ludou. Guicciard. in de-
scriptione

Longè adhuc euidentior Dei manus fuit in simili historia, quam non Fazellus modò & Erasmus Roterodamus, sed etiam Ludouicus Viues, Ludouicus Guicciardinus, Guido à Dominico Petri, & Ioannes Christouallensis, aliquæ testatissimam reddunt.